

1. Kullap mina laulaks, kes mind laps
 — — — — —
 — — — — —
 Kulas kuulajaid, kubyas kuulatas kulas
 Kuulo kus laulab wains laps
 Ma tema laulab witsa peale
 Kuunis kafa põlwe peale. —

* Mis on Jumal mõnda loonud
 Loonud wärske lapses
 Ene mind luua laoga puusse
 Ma hõrja isse puusse
 Ema lehma lüppikuuse
 O äue wärawasse.

2. Wares waakas wadereisa, jaba puutus pihlariast
 chunad mulgule jafas, kula naised nupimale
 Siis fai pira põlle täie
 kharit fai maani fang, täie
 kula mees fai kubar, täie
 kula paitis paites mütsis
 kula wafes wafes täie
 ehoni fai muna, ehoni fai peale
 ehoni fai mulla tuckikose.

4. sept. 1890.

Wanawara Suuri Taoni kihelkonnas

Horjajo Yüri Adelfon.

1. Lugu Lica Yürist.

Wanasti elonud mees kihelkonnas
 imelik mees, kellet kolin löid ja kipi-
 mised teipis elnud kui tueskel inimeste,
 rahwas nimetand teda, Lica Kirme
 Elanud inimesed kipi jda mawantone-
 de kaeft kuulnud, rääguwad tema stonnit-
 me-juuqesid imelikud tüüid.

Kõik elnud Yüri ipstajal rehkapais;
 ipstaja pidanud teo auusfakt meheks
 ja uskunud kõge noharoni omamieste
 faast, jst ipstaja ei tähe pannud
 ja aru faonud, et teek mehed warai-
 latid.

Ühel öökal kui leoned öökale olid laini,
 tulud ipstaja rehjuure ja näsin, et
 riikal nühkas kolms wadans nott'ruud